

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាព

លើផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

៧

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦០០/០០១

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តរោស្ត្រសុខាភិ វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៏

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជានិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើជា ផ្លូវការនូវច្បាប់ធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា១១ ១២ ១៣ ១៤ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការ រៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាព សុវត្ថិភាពលើផលិតផល ទំនិញ និងសេវា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ នាសម័យ ប្រជុំពេញអង្គលើកទី៤ នីតិកាលទី២ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របតាម លើទំរង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាល ពីថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី២ នីតិកាលទី១ ហើយ ដែលមាន សេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ : ។.។.

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះ :

- រាល់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម
- រាល់ផលិតករក្នុងគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម
- អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញទំនិញ អ្នកលក់ជូរទំនិញ
- សេវាករនៃសេវាកម្មដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលិតផលទំនិញ
- អ្នកឃោសនាពាណិជ្ជកម្មអំពីផលិតផល ទំនិញនិងសេវា
- អង្គការសង្គមនិងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលចូលរួមក្នុងសកម្មភាព

ផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្ម ឬជំនួយមនុស្សធម៌ ។

មាត្រា ២.-

ផលិតកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះសំដៅលើរាល់ប្រតិបត្តិការរួមមាន : ការចិញ្ចឹមសត្វ ការយកទឹកដោះសត្វ ការប្រមូលផលដំណាំ ការបេះផ្លែឈើ ការនេសាទ សត្តយាត ការផលិត ការកែច្នៃ និងការវេចខ្ចប់ផលិតផលទំនិញ រួមទាំងការស្តុកទុកក្នុងរយៈពេលផលិតនិងការបំពេញសេវា មុនដំណើរការពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូង ។

ពាណិជ្ជកម្មក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ សំដៅលើរាល់ប្រតិបត្តិការស្តីពី :

- ការស្តុកទុក ការដឹកជញ្ជូន ការកាន់កាប់ក្នុងគោលបំណងលក់ជូរ ការដាក់តាំងលក់ ការលក់នូវរាល់មុខទំនិញ
- ការប្រគល់អោយដោយឥតគិតថ្លៃនូវគ្រប់ផលិតផលអាហារវណកម្ម-នីហារវណកម្ម ព្រមទាំងការដាក់លក់ ការលក់សេវា ឬការផ្តល់សេវាដោយឥតគិតថ្លៃ ។

ជំពូកទី ២

សិទ្ធិអ្នកប្រើនិងកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកសេដ្ឋកិច្ច

មាត្រា ៣.-

ផលិតករនិងសេវាករមានកាតព្វកិច្ចបញ្ជាក់បង្ហាញជាភាសាខ្មែរលើផលិតផល ទំនិញ និង សេវារបស់ខ្លួនអំពីធាតុផ្សំ វិធីប្រើប្រាស់ កាលបរិច្ឆេទផលិតផល និងរយៈពេលហួសកំណត់ប្រើប្រាស់រួមទាំងគោលការណ៍ផ្សេងៗទៀត ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាពនិងសុខភាពអ្នកប្រើ មុននឹងផលិតផល ទំនិញនិងសេវានេះ ចូលក្នុងដំណើរការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

ពាណិជ្ជករ អាជីវករមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តត្រឹមត្រូវទៅតាមសេចក្តីបញ្ជាក់បង្ហាញដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ ។

មាត្រា ៤.-

ផលិតករនិងសេវាករត្រូវបំពេញនូវកាតព្វកិច្ចក្នុងការធានាអំពីភាពពិតនៃធាតុផ្សំនិងរូបភាពនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវារបស់ខ្លួន ដើម្បីចៀសវាងកុំអោយអ្នកប្រើមានការភ័ន្តច្រឡំ ឬចៀសវាងធ្វើអោយមានការប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង ។

ពាណិជ្ជករនិងអាជីវករក៏ត្រូវបំពេញកាតព្វកិច្ចដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើចំពោះមុខទំនិញ ឬសេវាដែលខ្លួនយកមកធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ។

មាត្រា ៥.-

ពាណិជ្ជករ អាជីវករនិងសេវាករដែលទទួលខុសត្រូវលើផលិតផល ទំនិញ ឬសេវាណាមួយដែលខ្លួនយកមកធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើកដំបូងនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែពិនិត្យបញ្ជាក់អោយច្បាស់ថា ផលិតផលទំនិញឬសេវានោះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

តាមសំណើរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដូចចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ផលិតករក្នុងស្រុក ពាណិជ្ជករនាំចូលនិងសេវាករដែលទទួលខុសត្រូវអំពីពាណិជ្ជកម្មលើក

Handwritten mark

ដំបូងលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងនៃការពិនិត្យបញ្ជាក់និងការត្រួតពិនិត្យដែលបានធ្វើរួចមកហើយ ។

មាត្រា ៦.-

រាល់ផលិតផលទំនិញ ឬសេវាទាំងឡាយណាដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាពឬសុខភាពនៃអ្នកប្រើផលិតកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងនោះ តម្រូវអោយមានការធ្វើប្រតិវេទន៍ជាមុន ជូនដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច និងមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីមានការពិនិត្យរួចព្រមទាំងបញ្ជាក់បង្ហាញអំពីវិធីប្រើជាភាសាខ្មែរ ។

មាត្រា ៧.-

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតនូវការផលិត ឬការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ ដែលព្រមានការធ្វើប្រតិវេទន៍និងការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៨.-

ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត :

- ការគេចវេះ ឬការប៉ុនប៉ងគេចវេះពីការត្រួតពិនិត្យដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ ខាងលើ
- ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលពុំបានទទួលការត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៩.-

អាហារ័ណកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ដែលមានលក្ខណៈមិនសមស្របនឹងច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានអនុញ្ញាត ប្រសិនណាផលិតផលនោះត្រូវដឹកជញ្ជូនជាលក្ខណៈឆ្លងកាត់សំរាប់ធ្វើនីហារ័ណកម្មបន្តតែប៉ុណ្ណោះ ។

Handwritten mark

មាត្រា ១០.-

អាហារិណកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ដែលមានលក្ខណៈមនុស្សធម៌ ឬដែលពុំមានគោលដៅពាណិជ្ជកម្ម អាចអនុវត្តបានលុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពិសេសពីរាជរដ្ឋាភិបាលតាមសំណើរបស់ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។

ការអនុញ្ញាតពិសេសនេះនឹងអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែផលិតផលនិងទំនិញទាំងនោះសមស្របទៅនឹងរាល់ការអនុវត្តដោយត្រឹមត្រូវនៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ឬសមស្របទៅនឹងវិធានដែលទទួលស្គាល់លើផ្ទៃអន្តរជាតិ ។

មាត្រា ១១.-

ការផលិតនូវផលិតផលទំនិញណាមួយដែលច្បាប់នេះមិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើពាណិជ្ជកម្មលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានអនុញ្ញាត បើកាលណាផលិតផលទំនិញនោះត្រូវទុកសំរាប់តែធ្វើនីហារិណកម្មទៅកាន់ប្រទេសណាមួយ ដែលការលក់ទំនិញនោះមានលក្ខណៈស្របច្បាប់នៃប្រទេសនោះ និងក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសន្យាពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិជាក់លាក់ ។

មាត្រា ១២.-

ការនាំចេញនិងនាំចូលត្រូវបង្ហាញវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់លក្ខណៈសមស្របនៃទំនិញចំពោះផលិតផល :

- ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ឬសុវត្ថិភាពអ្នកប្រើ
- ដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ភាពស្មោះត្រង់នៃកិច្ចការជំនួញ
- ក្នុងទិសដេរក្សា ឬលើកកំពស់គុណភាពផលិតផលទំនិញក្នុងស្រុក
- ដែលមានការទាមទារចាំបាច់នៃពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ឬអនុសញ្ញា

អន្តរជាតិ ។

ការត្រួតពិនិត្យវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់លក្ខណៈសមស្របនៃទំនិញជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងគ្រួសារពាក់ព័ន្ធ ។

Handwritten mark

មាត្រា ១៣.-

ការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសអន្តរជាតិ ក្នុងកិច្ចការត្រួតពិនិត្យទំនិញនាំចេញនិងនាំចូលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម លើក លែងតែឧស្ម័ននិងប្រេងកាត ។

ជំពូកទី ៣

សញ្ញាគុណភាពនិងកិច្ចការសាងសង់វិធានបណ្ណាល័យ

មាត្រា ១៤.-

សញ្ញាគុណភាពគឺជាសញ្ញាសំគាល់ដោយឡែកសំរាប់បញ្ជាក់អំពីកំរិតគុណភាពលើផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលផលិតករ ឬសេវាករអាចយកមកបិទភ្ជាប់លើទំនិញ ឬសេវារបស់ខ្លួនដោយឥតបង្ខំ ។ ការបិទសញ្ញាគុណភាពសំដៅឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការពត៌មានរបស់អ្នកប្រើ និងដើម្បីជំរុញអោយផលិតករនិងសេវាករធ្វើអោយបានប្រសើរ និងលើក កំពស់គុណភាពនៃផលិតផលក្នុងស្រុក ។

ក្នុងករណីបិទសញ្ញាគុណភាព ផលិតករនិងសេវាករត្រូវតែអនុវត្តអោយ បានខ្ជាប់ខ្ជួនតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៩ នៃច្បាប់នេះ ។

បែបបទនៃការកំណត់សញ្ញាគុណភាពត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ តាម សំណើរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៥.-

បទដ្ឋានក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺជាយថាប្រភេទបច្ចេកទេសសំរាប់សាធារណជនដែលធ្វើឡើងដោយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការយល់ព្រមជាឯកច្ឆន្ទរវាងភាគីសាមី ឈរលើមូលដ្ឋាននៃផលិតផលទំនិញរួមរបស់វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេសនិងបទពិសោធន៍ ហើយ ត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមដោយស្ថាប័នជាតិមួយដែលទទួលដឹងថា មានសកម្មភាពក្នុងវិស័យ បទដ្ឋានសំរាប់អនុវត្តសាចុះសារឡើងឬជានិរន្តរ៍ ហើយដែលការប្រតិបត្តិតាមនោះពុំមាន លក្ខណៈចាប់បង្ខំឡើយ ។

Handwritten mark

ត្រូវបានបង្កើតនូវប្រព័ន្ធជាតិមួយដើម្បីផ្តល់បទដ្ឋាននិងឯកសារបច្ចេកទេស ដែលអាចផ្តល់ដំណោះស្រាយបញ្ហាបច្ចេកទេសនិងពាណិជ្ជកម្ម ទាក់ទងទៅនឹងផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ដែលអាចចោទឡើងផ្លូវ។ ក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងដៃគូសេដ្ឋកិច្ចវិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស ឬសង្គម ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃវិទ្យាស្ថានជាតិផ្នែកកំរិតបទដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៤

ការបង្ក្រាបការកែប្រែបន្តពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ១៦.-

ទោះជាភាគីចុះកិច្ចសន្យា មិនមែនភាគីចុះកិច្ចសន្យា ឬក៏តាមរយៈតតិ- យជនក្តី ត្រូវហាមឃាត់ការកែប្រែបន្ត ឬការប៉ុនប៉ងកែប្រែបន្តតាមមធ្យោបាយ ឬវិធីណាក៏ដោយ លើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាចំពោះ :

- អត្តសញ្ញាណ យថាប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភព គុណភាពខាងរូបធាតុ ឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ ធាតុផ្សំ បរិមាណ
- កិច្ចត្រួតពិនិត្យដែលបានធ្វើ វិធីប្រើ សម្បទាចំពោះការប្រើប្រាស់ គ្រោះថ្នាក់ភ្ជាប់នឹងការប្រើប្រាស់ ការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រកាន់យកនៃគ្រប់ផលិតផល ទំនិញ ឬសេវា
- វិធីនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការផលិតនិងការប្រើប្រាស់ ឬនៃការបរិភោគ បណ្តាផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ១៧.-

ត្រូវបានហាមឃាត់ជាដាច់ខាតការកែប្រែផលិតផលទំនិញដែលជាកម្មវត្ថុធ្វើ ពាណិជ្ជកម្ម ឬទុកសំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ដោយធ្វើការកែច្នៃផលិតផលទំនិញតាមរបៀបណា មួយ ដោយធ្វើការបញ្ចូលបន្ថែម ការដកចេញ ឬការប្តូរជំនួសនៃភាគណាមួយ ឬភាគទាំង

មូលដែលពុំត្រូវអនុញ្ញាតអោយធ្វើដោយបទប្បញ្ញត្តិ ឬដោយទំលាប់ បើពុំមានបទប្បញ្ញត្តិ ឬដែលមិនសមស្របទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិ ។

ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញណាមួយដោយដឹងថា ផលិតផល ទំនិញនោះជាផលិតផលទំនិញក្លែងក្លាយ ត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

មាត្រា ១៨.-

ត្រូវហាមឃាត់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផលម្ហូបអាហារដែលមានសភាព ប្រែប្រួលខូចគុណភាព ឬមានជាតិពុល ឬផលិតផលនោះមិនស្របនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ គុណភាពផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រឬអនាម័យ ដែលកំណត់តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រសួងពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ១៩.-

ត្រូវហាមឃាត់ការរក្សាទុកនៅគ្រប់ទីកន្លែងផលិត ទីកន្លែងសហគ្រាសករណី និងទីកន្លែងធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវ :

- ផលិតផលក្លែងបន្លំ
- ម្ហូបអាហារដែលប្រែប្រួលខូចគុណភាពបរិភោគមិនបាន ឬមានជាតិពុល ឬមិនស្របនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យគុណភាពផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ឬអនាម័យកំណត់តាម បទប្បញ្ញត្តិ
- ផលិតផលឧបករណ៍សំរាប់កិច្ចបន្លំ ឬក្លែងចំពោះទំនិញគ្រប់មុខ
- ត្រូវហាមឃាត់ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការរក្សាទុក នូវរង្វាស់រង្វាល់និងឧបករណ៍សំរាប់វាស់វែង សំរាប់វាល់ ឬថ្លឹង ដែលខុសឬពុំទៀងទាត់ ក្នុងការប្រើប្រាស់សំរាប់ផលិតកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មទំនិញ ។

មាត្រា ២០.-

ត្រូវហាមឃាត់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មនូវបណ្តាផលិតផល និងឧបករណ៍ដែល សំដៅយកមកបំពេញកិច្ចបន្លំ ឬក្លែងមុខទំនិញទាំងឡាយ ។

មាត្រា ២១.-

ត្រូវហាមឃាត់រាល់ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មគ្រប់ប្រភេទ ទោះតាមទម្រង់ណាក៏ដោយដែលមានលក្ខណៈភូតកុហក ពង្វាងការពិត ក្លែងបន្លំឬធ្វើអោយមានការភ័ន្តច្រឡំ អំពីគុណភាពសុវត្ថិភាពលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាដែលទាក់ទិនទៅនឹង :

- ប្រសិទ្ធិភាពមុខនាទី
- អត្តសញ្ញាណ យថាប្រភេទ ប្រភេទ ប្រភព គុណភាពខាងរូបធាតុ ឬខាងទ្រទ្រង់រាងកាយ ធាតុផ្សំ បរិមាណ របៀបនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការផលិត
- កាលបរិច្ឆេទផុតកំណត់ប្រើប្រាស់ វិធីនិងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់
- របៀបនៃការលក់ អត្ថិភាព តំលៃ
- ការធានាអះអាងផ្សេងៗទៀតដែលបានសន្យា ។

អ្នកសុំផ្សាយដំណឹងពាណិជ្ជកម្ម ដែលបានចាត់ចែងអោយធ្វើការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ក្នុងឋានៈជាអ្នកដើមអាទិ៍ ។

អ្នកសុំផ្សាយដំណឹងពាណិជ្ជកម្មត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន អំពីខ្លឹមសារទាំងឡាយដែលបញ្ជាក់ពីគុណភាព សុវត្ថិភាព ព្រមទាំងការអះអាងផ្សេងទៀតក្នុងការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ជូនស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧នៃច្បាប់នេះ ។ ករណីដែលខ្លឹមសារនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មណាមួយខឹងវាក្យខ័ណ្ឌ១ និង ២ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តតាមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៥

វិធានការទប់ស្កាត់ផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

ដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចនឹងកើតបន្ទាន់

មាត្រា ២២.-

ចំពោះផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវា ដែលអាចបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចបង្កអោយមានគ្រោះថ្នាក់បន្ទាន់ ចំពោះសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពដល់អ្នកប្រើ ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចាត់វិធានការ :

- បញ្ឈប់ជាស្ថាពរ ឬសំរាប់រយៈពេលកំណត់មួយ
- បិទទ្វារគ្រឹះស្ថានផលិតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ
- ក្នុងករណីចាំបាច់បន្ទាន់អាចធ្វើការឃាត់ទុកនៅនឹងកន្លែងវិបល្លាស ឬ

បំផ្លាញចោលនូវផលិតផលទំនិញទាំងនោះ ។

ការបំផ្លាញចោលអាចធ្វើទៅបានលុះត្រាតែមានការព្រមព្រៀងគ្នាជាមុន ដែលអាចធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សររវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនិងម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ កើតហេតុ ។ ក្នុងករណីគ្មានការព្រមព្រៀងរវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងម្ចាស់ផលិត ផលទំនិញកើតហេតុនោះ ភាគីម្ចាស់ផលិតផលទំនិញកើតហេតុ អាចប្តឹងទៅតុលាការខេត្ត ក្រុង ក្នុងរយៈពេលដែលមានកំណត់ក្នុងវិធានការ ។

ផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្មព្រមទាំងគ្រឹះស្ថាននានាដែលត្រូវបាន បញ្ឈប់ឬបិទទ្វារជាបណ្តោះអាសន្ន អាចដំណើរការឡើងវិញបាន លុះត្រាតែមានការ អនុញ្ញាតពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ២៣.-

ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញប្រកាសបង្គាប់ដល់នីតិបុគ្គល ឬបរិវេណបុគ្គល ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១ នៃច្បាប់នេះតម្រូវអោយកែប្រែចាំបាច់សំដៅគោរពកាតព្វកិច្ច ផ្នែកគុណភាព សុវត្ថិភាពដែលកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ការចំណាយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនូវកិច្ចព្រមព្រាមទប់ទល់ ឬវិធានការប្រុងប្រយ័ត្ន ក្នុងការប្រើប្រាស់នោះ ព្រមទាំងអោយមានការប្រមូលផលិតផលត្រលប់មកវិញ ដើម្បី ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរកែប្រែ ឬការសងតំលៃទាំងស្រុងឬមួយផ្នែកវិញ ជាបន្ទុកផ្ទាល់របស់អ្នកទទួល ខុសត្រូវ ដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ ។

មាត្រា ២៤.-

វិធានការដូចគ្នានិងបណ្តាវិធានការនានានៃមាត្រា ២២ និងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ អាចចាត់ចែងឡើងដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពនិងកិច្ចបំពេញសេវា ។

ជំពូកទី ៦

នីតិវិធីនៃការត្រួតពិនិត្យគុណភាព

សុវត្ថិភាព លើផលិតផល ទំនិញ និង សេវា

មាត្រា ២៥.-

រាល់បទល្មើសនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវបានស្រាវជ្រាវនិងអង្កេតយ៉ាងហ្មត់ចត់ដោយអនុលោមទៅតាមបណ្តាបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២៨ ដល់មាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ។ បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ មិនអាចរារាំងទៅដល់ករណីនៃភស្តុតាងលើបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងតាមមធ្យោបាយដទៃទៀតឡើយ ។

រាល់វិធានការប្រតិភោគត្រូវគោរពនិងប្រតិបត្តិតាមវិធានទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២៦.-

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធមានសមត្ថកិច្ចបង្ក្រាបការធ្វើពាណិជ្ជកម្មក្លែងបន្លំដោយអនុវត្តច្បាប់នេះ ។ ក្រសួងទាំងនេះត្រូវរៀបចំអង្គការជំនាញដើម្បីទទួលបន្ទុកបង្ក្រាបការក្លែងបន្លំ និងការត្រួតពិនិត្យទំនិញនៅពេលនាំចេញនិងនាំចូល ។

មាត្រា ២៧.-

រាល់សកម្មភាពពិនិត្យស្រាវជ្រាវអំពីគុណភាព...សុវត្ថិភាពលើផលិតផល...ទំនិញនិងសេវា ព្រមទាំងពិនិត្យកំណត់ហេតុបទល្មើស ឬចាត់វិធានការប្រតិភោគជាសមត្ថកិច្ចរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២៨.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ មានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យបញ្ជាក់ អង្កេត ធ្វើកំណត់ហេតុ និងធ្វើសវនកម្មនៃបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធ ។ កំណត់ហេតុនេះមានតំលៃជាបន្ទាល់ រហូតដល់មានការបង្ហាញភស្តុតាងផ្ទុយ ។

បុគ្គលជាប់អង្កេតត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលនិងផ្តល់លទ្ធភាពសំរាប់កិច្ច
ប្រតិបត្តិការត្រួតពិនិត្យ ជូនភ្នាក់ងារដែលចុះត្រួតពិនិត្យ ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យអាចស្នើសុំនូវកំលាំងជំនួយដើម្បីការពារនិងធ្វើអន្តរា-
គមន៍ ។

មាត្រា ២៩.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចចូល
ទៅពិនិត្យក្នុងទីកន្លែងផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្ម អាជីវកម្ម និងសេវាកម្មព្រម
ទាំងចូលពិនិត្យក្នុងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនិញ ឃ្នាំងស្តុកទំនិញ ការិយាល័យ និងកន្លែង
ផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ប្រសិនបើទីកន្លែងណាមួយខាងលើត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកន្លែងសំរាប់ស្តាក់
នៅផងនោះ ភ្នាក់ងារអាចចូលទៅត្រួតពិនិត្យបានតែក្នុងពេលកំពុងមានសកម្មភាព ។
ក្នុងករណីក្រៅពេលធ្វើសកម្មភាព ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការ
ខេត្ត-ក្រុង និងវត្តមាននៃអាជ្ញាធរឃុំ-សង្កាត់ ។

មាត្រា ៣០.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៧នៃច្បាប់នេះ អាចសាក
សួរ ធ្វើការចំលង ឬដកហូតឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអង្កេត ។

ក្នុងករណីដកហូត តម្រូវអោយមានកំណត់ហេតុជាដ្ឋានការមួយដែលត្រូវ
តាក់តែងភ្លាមៗ ។

ឯកសារដកហូតទាំងអស់នេះ ត្រូវបិទបោះត្រាពីភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។
ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវចេញបង្គាន់ដែលសំគាល់នូវការដកហូត និងផ្តល់នូវកំណត់ហេតុជូន
ដល់បុគ្គលដែលបានទទួលការដកហូត ។

កំណត់ហេតុដែលតាក់តែងឡើងដោយពុំគោរពតាមគោលការណ៍នេះ ត្រូវ
ចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

រាល់ឯកសារដកហូតទាំងនោះនឹងត្រូវភ្ជាប់ជាមួយនីតិវិធីដែលបានកំណត់ នៅក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ឬប្រគល់អោយទៅសាមីខ្លួនវិញ ប្រសិនបើពុំមានហេតុការណ៍ គួរអោយស្តីបន្ទោសណាមួយ ត្រូវធ្វើចំពោះខ្លួនគេទេនោះ កំណត់ហេតុនៃការប្រគល់គ្រលប់ វិញ ត្រូវលើកឡើងតាមទម្រង់ដូចគ្នានេះដែរ ។

បើឯកសារដកហូតមានសារៈសំខាន់ចាំបាច់សំរាប់ការបន្តសកម្មភាពរបស់ សហគ្រាស ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្តល់ច្បាប់ចំលងតាមសំណើ ឯការចំណាយត្រូវស្ថិតក្នុង បន្ទុករបស់សាមីខ្លួន ។

មាត្រា ៣១.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចដកហូត នូវគ្រប់វត្ថុតាង ឬគ្រប់គំរូទំនិញសម្រាប់ប្រើជាវត្ថុតាង តាមនីតិវិធីមួយដែលមានចែងដោយ អនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣២.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ អាចប្រមូល ដោយធ្វើកំណត់ហេតុនូវសេចក្តីពោលអះអាងហេតុការណ៍នានានៃបុគ្គលដែលអាចផ្តល់នូវ ព័ត៌មាន ដែលមានប្រយោជន៍ដល់ការអង្កេតរបស់គេ ។

កំណត់ហេតុនៃសេចក្តីពោលអះអាងហេតុការណ៍ត្រូវមានសេចក្តីបញ្ជាក់ ដូចតទៅ :

- លេខរៀងផ្តល់ដោយអ្នកតាក់តែងកំណត់ហេតុ
- កាលបរិច្ឆេទ ម៉ោងនិងទីកន្លែងដែលការអះអាងត្រូវបានធ្វើឡើង
- អត្តសញ្ញាណ ឋានៈនិងអាស័យដ្ឋាននៃអ្នកអះអាងនៃម្ចាស់ហេតុ ការណ៍
- អត្តសញ្ញាណ ឋានៈនិងអាស័យដ្ឋាននៃម្ចាស់កំណត់ហេតុ
- សេចក្តីបញ្ជាក់មានអត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយរបស់អ្នកធ្វើកំណត់

ហេតុសំរាប់រាយការណ៍ដោយស្មោះត្រង់នូវព័ត៌មានផ្តល់ដោយអ្នកអះអាងហេតុការណ៍

- ហត្ថលេខារបស់អ្នកអះអាងហេតុការណ៍និងរបស់ម្ចាស់កំណត់ហេតុ ។
បើសិនជាអ្នកធ្វើសេចក្តីប្រកាសមិនចង់ ឬមិនចេះចុះហត្ថលេខា ឬក៏មិនចេះ
អានអក្សរ សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីសភាពនេះត្រូវកត់ត្រាឡើងក្នុងកំណត់ហេតុ ។ កំណត់ហេតុ
ដែលតាក់តែងឡើងដោយមិនគោរពតាមគោលការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

មាត្រា ៣៣.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះបំពេញភារកិច្ច
ត្រួតពិនិត្យផលិតផល ទំនិញនិងសេវាដោយការពិនិត្យផ្ទាល់ភ្នែក ឬដោយមធ្យោបាយនៃ
ឧបករណ៍រង្វាស់រង្វាល់សាមញ្ញ និងពិនិត្យបញ្ជាក់ឯកសារក្នុងបំណងកំណត់អោយបាននូវ
អត្តសញ្ញាណលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ហើយរកអោយឃើញនូវលក្ខណៈសមស្រប
ជាយថាហេតុលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវានោះទៅនឹងចរិតលក្ខណៈដែលត្រូវបង្ហាញ ឬ
ដើម្បីស្រាវជ្រាវរកថា តើលក្ខខណ្ឌកំណត់សំរាប់ការផលិត សំរាប់កិច្ចសហគ្រាសករណ៍និង
សំរាប់ពាណិជ្ជកម្មនូវផលិតផល ទំនិញឬសេវានេះត្រូវបានគោរពតាម ឬយ៉ាងណា ។

ភ្នាក់ងារត្រូវរាយការណ៍អំពីការពិនិត្យនិងកត់ហេតុរបស់ខ្លួនក្នុងកំណត់
ហេតុដែលត្រូវមាន :

- លេខរៀងផ្តល់ដោយអ្នកធ្វើការពិនិត្យហេតុ
- កាលបរិច្ឆេទ ម៉ោងនិងទីកន្លែងដែលការពិនិត្យកត់ហេតុនោះ

បានធ្វើឡើង

- អត្តសញ្ញាណ មុខវិជ្ជាជីវៈ និងអាស័យដ្ឋានរបស់បុគ្គលិកដែលជា
កម្មវត្ថុនៃកិច្ចត្រួតពិនិត្យ

- គ្រប់ព័ត៌មានដែលមានលក្ខណៈសំរាប់បញ្ជាក់ដោយលំអិតនូវតំលៃ
នៃកិច្ចពិនិត្យកត់ហេតុដែលបានធ្វើ

- លេខចុះបញ្ជីនៅស្ថាប័នជាកន្លែងធ្វើការងាររបស់អ្នកធ្វើកិច្ចពិនិត្យ
កត់ហេតុ

- ហត្ថលេខាអ្នកធ្វើកិច្ចពិនិត្យកត់ហេតុ ។

របាយការណ៍អំពីការពិនិត្យនិងកត់ហេតុដែលតាក់តែងឡើងដោយពុំគោរព
តាមគោលការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

ភ្នាក់ងារអាចភ្ជាប់មកជាមួយនូវរូបថតនៃភាពមិនប្រក្រតីដែលពិនិត្យឃើញ
ដើម្បីជាលក្ខណៈសំរាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងបន្ថែម ។

មាត្រា ៣៤.-

លើកលែងតែករណីចែងក្នុងមាត្រា ៤០នៃច្បាប់នេះ កិច្ចយកគំរូសំរាប់វិភាគ
ទាំងឡាយត្រូវមានយ៉ាងហោចណាស់ នូវគំរូទំនិញចំនួនបី ។

គំរូទីមួយ ទុកសំរាប់ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍ទទួល
បន្ទុកធ្វើការវិភាគ ចំណែកឯគំរូពីរផ្សេងទៀតទុកសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងរយៈកាលនៃប្រតិបត្តិ
ការជាយថាហេតុនៃការវិភាគតបវិញដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤៧ ដល់មាត្រា ៥០ នៃ
ច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៥.-

អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលដែលភ្នាក់ងារបានយកគំរូទំនិញត្រូវចុះហត្ថលេខា
លើកំណត់ហេតុ ។ អ្នកកាន់កាប់នោះអាចកត់ត្រាបញ្ជាក់លើកំណត់ហេតុនូវសេចក្តីកត់
សំគាល់នានាអំពីប្រភព ឬចរិតលក្ខណៈនៃផលិតផលនោះ ដែលគេយល់ថាមានអត្ថប្រ-
យោជន៍ ។ ប្រសិនបើអ្នកកាន់កាប់នោះមិនចង់ ឬមិនចេះចុះហត្ថលេខា ឬក៏មិនចេះអាន
អក្សរនោះ ការកំណត់សំគាល់អំពីសភាពនេះត្រូវកត់ត្រាឡើងក្នុងកំណត់ហេតុ ។

តាមសំណើពីអ្នកកាន់កាប់ផលិតផល ភ្នាក់ងារយកគំរូទំនិញត្រូវផ្តល់ជូន
នូវបង្កាន់ដៃដែលមានបញ្ជាក់អំពីប្រភេទ បរិមាណនិងតំលៃនៃផលិតផលដែលយកធ្វើជា
គំរូនោះ សំរាប់ការគិតគូរសងថ្លៃជាយថាហេតុនៅពេលក្រោយ ។

មាត្រា ៣៦.-

នីតិវិធីនៃការយកគំរូទំនិញជាសមត្ថកិច្ចជំនាញរបស់ភ្នាក់ងារ ដោយតម្រូវ
អោយគំរូទាំងបីមានលក្ខណៈដូចគ្នានិងមានចរិតបង្ហាញលក្ខណៈតំណាងអោយទ្វេដំណើរ
ដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៣៧.-

គំរូទំនិញនីមួយៗត្រូវរក្សាទុកដោយបិទពោះត្រា ។ ការបិទពោះត្រានេះត្រូវមានភ្ជាប់នូវផ្ទាំងបញ្ជាក់ដែលមានកំណត់ជាអាទិ៍ :

- ឈ្មោះទំនិញដែលត្រូវហៅនៅពេលកាន់កាប់ក្នុងបំណងសំរាប់លក់ពេលដាក់លក់ឬបានលក់ហើយ

- កាលបរិច្ឆេទ ម៉ោងនិងទីកន្លែងនៃការយកគំរូ

- អត្តសញ្ញាណនិងអាស័យដ្ឋានរបស់បុគ្គលដែលការយកគំរូទំនិញត្រូវបានធ្វើនៅកន្លែងរបស់គេ

- លេខរៀងផ្តល់សំរាប់ប្រតិបត្តិការនេះដោយអ្នកយកគំរូ

- លេខចុះបញ្ជីនៃការយកគំរូទំនិញ ផ្តល់ដោយស្ថាប័នសាធារណៈដែលអ្នកយកគំរូទំនិញបំពេញការងារ ព្រមទាំងការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ចំពោះស្ថាប័ននោះ

- កំណត់សំគាល់អត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយដែលអាចអោយមន្ទីរពិសោធន៍បានដឹងនូវគោលដៅស្រាវជ្រាវ ដោយមានឯកសារជាក់លាក់ភ្ជាប់មកជាមួយនឹងផ្ទាំងបញ្ជាក់

- ហត្ថលេខានៃអ្នកយកគំរូទំនិញ និងហត្ថលេខារបស់អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលទំនិញដែលបានយកគំរូ ។

មាត្រា ៣៨.-

គំរូទំនិញមួយក្នុងចំណោមគំរូទំនិញទាំងបី ត្រូវរក្សាទុកនៅក្រោមកិច្ចថែរក្សារបស់អ្នកកាន់កាប់ឬម្ចាស់ផលិតផលដែលត្រូវបានយកគំរូទំនិញ ។ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវណែនាំអំពីរបៀបរបបនៃការរក្សាទុកគំរូទំនិញដល់អ្នកទាំងនោះ សំដៅធានាលក្ខណៈសម្បត្តិមួយដើម្បីអោយការវិភាគនៅពេលក្រោយអាចធ្វើទៅបានត្រឹមត្រូវ ។

បើសាមីខ្លួនប្រកែកពុំព្រមទទួលទុក ការបញ្ជាក់ហេតុការណ៍នេះត្រូវធ្វើក្នុងកំណត់ហេតុ ហើយគំរូទំនិញត្រូវថែរក្សាទុកជាមួយគំរូទំនិញទាំងពីរផ្សេងទៀតដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។

មាត្រា ៣៩.-

គំរូទំនិញពីរផ្សេងទៀតត្រូវបញ្ជូនដោយមានភ្ជាប់កំណត់ហេតុ ទៅទីស្នាក់ការនៃស្ថាប័នជំនាញសាធារណៈដែលអ្នកយកគំរូទំនិញបំពេញការងារ ។

ស្ថាប័នសាធារណៈនេះទទួលយកគំរូទំនិញទាំងនោះទៅរក្សាទុក ចុះបញ្ជីនិងចុះលេខចូលនៅលើផ្នាកសញ្ញាព្រមទាំងលើកំណត់ហេតុ ។ បន្ទាប់មកស្ថាប័ននេះបញ្ជូនគំរូទំនិញមួយទៅមន្ទីរពិសោធន៍មានសមត្ថកិច្ច ហើយថែរក្សាទុកដាក់គំរូទំនិញមួយផ្សេងទៀតក្នុងលក្ខណៈសម្បត្តិដែលអាចធានាការរក្សាទុកបានល្អ ។

ក្នុងករណីតម្រូវអោយមានការរក្សាទុកតាមលក្ខខណ្ឌពិសេស គំរូទំនិញទាំងពីរឬជាយថាហេតុគំរូទំនិញទាំងបី យោងតាមវាក្យខ័ណ្ឌ២ នៃមាត្រា ៣៨ ក្នុងច្បាប់នេះអាចបញ្ជូនទៅមន្ទីរពិសោធន៍ដោយប្រគល់បន្ទុកអោយមន្ទីរពិសោធន៍នោះលើករិធានការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៤០.-

ចំពោះផលិតផលទំនិញណាមួយដែលមិនអាចជាកម្មវត្ថុនៃការយកគំរូទំនិញជាបីបាន ដោយហេតុផលនៃចរិតលក្ខណៈឬតំលៃរបស់វានោះ ការយកគំរូទំនិញត្រូវធ្វើឡើងជាគំរូទំនិញតែមួយគត់ទៅលើផលិតផលទាំងមូលឬមួយផ្នែក ។

ការអនុវត្តដូចវាក្យខ័ណ្ឌ១ខាងលើ ត្រូវធ្វើចំពោះផលិតផលទំនិញដែលការវិភាគដោយហេតុផលវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសអាចធ្វើបានតែក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ហើយដែលរារាំងឬធ្វើមិនអោយមានតំលៃដល់ការវិភាគនៅពេលក្រោយ ។

ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុនៃកិច្ចយកគំរូទំនិញតែមួយនេះ ហើយនៅលើគំរូទំនិញត្រូវបិទពោះត្រាដោយមានផ្នាកសញ្ញាក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៥និងមាត្រា ៣៧ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចយកគំរូទំនិញត្រូវចុះបញ្ជី ហើយវត្ថុគំរូទំនិញត្រូវធ្វើទៅអោយ ឬដាក់ក្រោមការចាត់ចែងរបស់មន្ទីរពិសោធន៍ តាមទម្រង់បែបបទដូចដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤១.-

ការយកគំរូទំនិញដោយឡែកមួយទៀតហៅថាគំរូអង្កេត អាចធ្វើឡើងផងដែរ សំរាប់ការវិភាគនៅមន្ទីរពិសោធន៍ ឬសំរាប់ការកំណត់បញ្ជាក់ជាលក្ខណៈត្រួសៗធ្វើដោយ ស្ថាប័នអធិការកិច្ចផ្ទាល់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសមត្ថកិច្ចជំនាញរបស់ខ្លួន ។ ការយកគំរូនេះធ្វើ ឡើងជាគំរូទំនិញតែមួយ ។

លទ្ធផលនៃការពិនិត្យគំរូអង្កេតនេះមានតំលៃសំរាប់តែជាព័ត៌មានប៉ុណ្ណោះ ហើយមិនអាចប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការប្តឹងផ្តល់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ ឬសំរាប់ជាវិធានព្រឹត្តិភាគដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃ ច្បាប់នេះឡើយ លើកលែងតែការឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្នដែលមានចែងនៅមាត្រា ៥៣ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤២.-

ផលិតផលគំរូទំនិញត្រូវធ្វើការវិភាគដោយមន្ទីរពិសោធន៍របស់ស្ថាប័នរដ្ឋ ។ មន្ទីរពិសោធន៍សាធារណៈ ឬឯកជនផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ ពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច អាចទទួលកិច្ចការដើម្បីធ្វើការវិភាគផលិតផលគំរូទំនិញផងដែរ ។ ការទទួលស្គាល់ចំពោះមន្ទីរពិសោធន៍សាធារណៈ ឬឯកជន ត្រូវធ្វើដោយប្រកាសពីក្រសួង មានសមត្ថកិច្ច ។ ប្រកាសនេះ ត្រូវកំណត់អោយបានច្បាស់លាស់អំពីសមត្ថកិច្ចនៃមន្ទីរពិ- សោធន៍ទាំងនោះ ។

មាត្រា ៤៣.-

ក្នុងការវិភាគផលិតផលគំរូទំនិញ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវប្រើវិធីវិភាគដែលត្រូវ បានកំណត់ដោយប្រកាសនៃក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ។ ក្នុងករណីពុំមានវិធីវិភាគខាងលើទេនោះ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវអនុវត្តតាមវិធី វិភាគដែលត្រូវបានណែនាំអោយអនុវត្តតាមបែបបទអន្តរជាតិ ។ វិធីវិភាគនោះត្រូវចុះនៅ ក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគ ។

មាត្រា ៤៤.-

ពេលបញ្ចប់ការងារ មន្ទីរពិសោធន៍ត្រូវតាក់តែងព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគដែលមាន កត់ត្រាលទ្ធផលនៃការវិភាគស្រាវជ្រាវ ។ មន្ទីរពិសោធន៍អាចធ្វើការសន្និដ្ឋានទៅលើលក្ខណៈ ពុំសមស្របនៃផលិតផលទៅនឹងច្បាប់នេះ ឬបទប្បញ្ញត្តិជាក់ស្តែង ប្រសិនបើផលវិភាគទាំង នោះមានចរិតលក្ខណៈបំភ្លឺដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៤៥.-

បើព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍បានបញ្ជាក់ថា ផលិតផលគំរូទំនិញ មានលក្ខណៈស្របតាមចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ហើយ ស្ថាប័នដែលបានចាត់ចែង ការយកគំរូទំនិញពុំមានព័ត៌មានផ្សេងណាទៀត ដែលបានបញ្ជាក់អំពីការក្លែងបន្លំទេនោះ ស្ថាប័ននេះត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់សាមីជនអំពីលក្ខណៈត្រឹមត្រូវនៃផលិតផលនោះ ។

មាត្រា ៤៦.-

បើការវិភាគបានបង្ហាញថាផលិតផលគំរូទំនិញមិនមានលក្ខណៈស្របទៅ នឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ទេនោះ វិធីដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៧ដល់ មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

មាត្រា ៤៧.-

បើលទ្ធផលនៃការវិភាគរបស់មន្ទីរពិសោធន៍បង្ហាញនូវលក្ខណៈពុំស្របទៅ នឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ហើយក្រោយពីការយកគំរូ ឬការធ្វើអង្កេតចាំបាច់ បន្ថែមដទៃទៀត ស្ថាប័នដែលបានអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់ជនជាប់សង្ស័យ ក្នុងបទល្មើសអំពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ តាមផ្លូវតុលាការដោយមានការបញ្ជាក់ ហេតុផលដល់សាមីជន ។

សាមីជនមានសិទ្ធិធ្វើការវិភាគតបវិញ និងជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។

បើសិនគ្មានការសុំសិទ្ធិក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើនេះទេ លទ្ធផលនៃការ
វិភាគដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ១ មិនអាចត្រូវបានដៃគូវាបានឡើយ លើកលែងតែមាន
ករណីប្រធានសំក្តីដែលប៉ះពាល់ដល់ការឆ្លើយតប ។

មាត្រា ៤៨.-

ការចំណាយសំរាប់អ្នកឯកទេសបំពេញការងារជាបន្តបន្ទាប់សាមីជនដែល
ស្នើសុំធ្វើការតបវិញ ។ ការជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសខាងលើនេះ ត្រូវតែយកពីបញ្ជីរាយនាម
អ្នកឯកទេស ដែលរៀបចំឡើងដោយតុលាការខេត្ត-ក្រុង ។

ក្នុងករណីពុំមានអ្នកឯកទេសដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងបញ្ជីរាយ
នាមខាងលើ ឬក្នុងករណីពុំទាន់មានបញ្ជីទេនោះ សាមីជនអាចជ្រើសរើសអ្នកឯកទេសផ្សេង
មួយទៀតបាន ។ ក្នុងករណីនេះ ការជ្រើសរើសតម្រូវអោយមានការយល់ព្រមពីតុលាការ
ខេត្ត-ក្រុង ។ ការសំរេចកំណត់យល់ព្រមនេះ ត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល៧(ប្រាំពីរ)ថ្ងៃនៃថ្ងៃ
ធ្វើការ ។

មាត្រា ៤៩.-

ផលិតផលគំរូរក្សាទុកបំរុងដោយស្ថាប័នដែលបានធ្វើការចុះបញ្ជីការយកគំរូ
ត្រូវប្រគល់អោយអ្នកឯកទេសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨នៃច្បាប់នេះ ។ អ្នកឯកទេសមាន
រយៈពេល១(មួយ)ខែ ដើម្បីបង្ហាញដល់ស្ថាប័នដែលបានអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យនូវការសន្និ-
ដ្ឋានរបស់ខ្លួន ដែលទាក់ទងតែទៅលើទិដ្ឋភាពវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសតែប៉ុណ្ណោះ ។

ពេលណាការសន្និដ្ឋាននេះខុសប្លែកពីការសន្និដ្ឋានលើការវិភាគលើកទីមួយ
ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៧ អ្នកឯកទេសនិងនាយកមន្ទីរពិសោធន៍ដែលបានចាត់ចែងធ្វើការ
វិភាគលើកទីមួយ ត្រូវប្រជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាវែកញែកករណីនេះ នៅពេលមួយដែលកំណត់
ឡើងដោយស្ថាប័នអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ ។ បើមានតម្រូវការចាំបាច់ អ្នកទាំងពីររួមគ្នាធ្វើ
ការវិភាគជាថ្មីទៀតនូវផលិតផលគំរូទំនិញទីបីចុងក្រោយ ។ របាយការណ៍រួមត្រូវធ្វើឡើង
ហើយផ្ញើទៅស្ថាប័ននេះក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ខែ ដោយគិតតាំងពីថ្ងៃរួមប្រជុំមក ។

អ្នកឯកទេសត្រូវប្រើវិធីមួយ ឬវិធីទាំងឡាយដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយ
មន្ទីរពិសោធន៍ និងធ្វើការរកចំណុចកំណត់ដូចបានធ្វើការវិភាគលើកទីមួយ ។

មាត្រា ៥០.-

បើសាមីជនទាមទារការវិភាគតបវិញចំពោះផលិតផលដែលមានគំរូតែមួយ
ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តម្រូវអោយមានវិធានការចាត់ចែងដោយអនុវត្ត
តាមមាត្រា ៤៧ និងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ ។ កិច្ចការវិភាគបន្ទាន់នេះត្រូវធ្វើលើសំណុំ
ឯកសារនៃលទ្ធផលដែលបានពីការវិភាគលើកដំបូង ។

អ្នកឯកទេសដែលជ្រើសរើសដោយសាមីជននិងនាយកមន្ទីរពិសោធន៍ដែល
បានចាត់ចែងធ្វើការវិភាគ ត្រូវប្រជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាសេចក្តីសន្និដ្ឋាននៃការវិភាគ នៅពេល
វេលាមួយដែលកំណត់ដោយស្ថាប័នអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ ។ របាយការណ៍រួមមួយត្រូវធ្វើ
ឡើង ហើយបញ្ជូនមកស្ថាប័ននេះ ក្នុងរយៈពេល២(ពីរ)ថ្ងៃដោយគិតពីថ្ងៃប្រជុំមក ។

មាត្រា ៥១.-

ក្នុងករណីដែលត្រូវប្តឹងទៅតុលាការ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវរៀបចំសំណុំ
ឯកសារកំណត់ហេតុ ព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគព្រមទាំងរបាយការណ៍កោសល្យវិច័យនិងសំអាងដៃ
ទៀតបើមាន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥២.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧នៃច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើការឃាត់
ទុកបណ្តោះអាសន្ន ការចាត់ចែងអោយមានលក្ខណៈសមស្រប ការប្តូរទិសដៅ ការរឹបអូស
និងការកំទេចចោលនូវផលិតផលទំនិញ ព្រមទាំងការធ្វើអោយសមស្របឡើងវិញនូវសេវា
ដោយអនុលោមទៅតាមបែបបទនៃច្បាប់នេះ ។

វិធានការអោយមានការសម្របឡើងវិញ ការប្តូរទិសដៅ ការរឹបអូសនិង
ការកំទេចចោល នឹងអាចចាត់ចែងទៅបានដោយភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ច លុះត្រាមានការ

អនុញ្ញាតពីប្រធានស្ថាប័នរបស់ខ្លួន និងមានការយល់ព្រមពីព្រះរាជអាជ្ញាអមតុលាការខេត្ត-
ក្រុង ។ បទប្បញ្ញត្តិនេះពុំត្រូវបានអនុវត្តទេ បើបណ្តាវិធានការត្រូវបានបង្កប់ឡើងក្នុង
បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ២២ ដល់មាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៣.-

ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការសំដៅហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ន
រាល់ការចាត់ចែងពីសំណាក់អ្នកកាន់កាប់នូវផលិតផលទំនិញដែលពាក់ព័ន្ធដោយអនុវត្តទៅ
លើ :

ក- ឡូត៍ផលិតផលទំនិញមន្ទិលសង្ស័យ

ខ- ឡូត៍ផលិតផលទំនិញដែលបានទទួលស្គាល់តាមការពិនិត្យកត់
ត្រាផ្ទាល់ថាពុំសមស្របនឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់ ឬឡូត៍ផលិតផលទំនិញ
ដែលការប្រើប្រាស់ធម្មតាអាចធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាពឬសុខភាពនៃអ្នកប្រើ

គ- ឧបករណ៍សំរាប់បំរើការកែច្នៃបន្តិចដែលបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា ១៩

និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ។

ឡូត៍ផលិតផលទំនិញមន្ទិលសង្ស័យដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ក វាក្យខ័ណ្ឌ
២ ខាងលើ គឺសំដៅលើឡូត៍ផលិតផលទំនិញណាដែលក្រោយពីការពិនិត្យផ្ទាល់ និងឬបន្ទាប់
ពីការយកគំរូដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៤ ដល់មាត្រា ៤១ នៃច្បាប់នេះឃើញថាត្រូវទទួល
ការពិនិត្យបញ្ជាក់បន្ថែម សំដៅអោយដឹងច្បាស់អំពីផលិតផលនោះតើសមស្រប ឬមិនសម
ស្របនឹងចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ ឬក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌធម្មតានៃការប្រើប្រាស់ផលិត
ផលនោះ អាចប៉ះពាល់សុវត្ថិភាពឬសុខភាពរបស់អ្នកប្រើ ។ ប្រសិនបើលទ្ធផលនៃការ
ពិនិត្យបញ្ជាក់បន្ថែមដែលត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការអតិបរិមាមិនបាន
បញ្ជាក់នូវការមន្ទិលសង្ស័យលើកទីមួយនោះទេ ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នត្រូវលើកលែង
ជាបន្ទាន់ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ តាមសំណើរបស់ស្ថាប័នត្រួតពិនិត្យមានតែព្រះរាជអាជ្ញាអម
តុលាការខេត្ត-ក្រុងទេ ដែលមានសិទ្ធិពន្យាររយៈពេលឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ននេះបាន ។
ផ្ទុយទៅវិញប្រសិនបើផលិតផលនោះមិនបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈដែលកំណត់ដោយច្បាប់

វិធានការមួយក្នុងចំណោមវិធានការព្រឹត្តិភោគដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវតែយកមកអនុវត្ត ។

ក្នុងករណី ក ខ និង គ ខាងលើ ការឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នមិនអាចហួស រយៈពេល ១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃឡើយ ហើយត្រូវតែមានភ្ជាប់ជាមួយវិធានការមួយ នៃបណ្តា វិធានការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៤ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ។

ពេលណាឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានបញ្ចប់ឡើងតាមគំនិតផ្តួចផ្តើមនៃ ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ ក ខ និង គ ខាងលើ អ្នកកាន់កាប់ ផលិតផលទំនិញមានរយៈពេល ៣ (បី)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការប្តឹងតវ៉ានឹងវិធានការនេះទៅប្រធាន ស្ថាប័នរបស់ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។ ប្រធានស្ថាប័នត្រូវធ្វើសេចក្តីសម្រេចដាច់ណាត់ចុងក្រោយ ក្នុងរយៈពេល ៣ (បី)ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ។ បណ្តឹងតវ៉ាពុំមានអនុភាពបញ្ឈប់វិធានការឃាត់ ទុកបណ្តោះអាសន្នឡើយ ។

ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ផលិតផលទំនិញដែលត្រូវបានឃាត់ទុកបណ្តោះ អាសន្ន ត្រូវដាក់អោយស្ថិតក្នុងបន្ទប់ថែរក្សារបស់អ្នកកាន់កាប់ផលិតផលទំនិញទាំងនោះ ។

មាត្រា ៥៤.-

ការចាត់ចែងអោយមានលក្ខណៈសមស្រប ជាវិធានការតម្រូវអោយអ្នកកាន់ កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផល ទំនិញឬសេវា ដើម្បីបញ្ឈប់នូវមូលហេតុដែលបង្កអោយមានលក្ខណៈ ពុំសមស្រប ។

ការបញ្ឈប់នូវមូលហេតុដែលបង្កអោយមានលក្ខណៈពុំសមស្របនេះរួមមាន ទាំងកិច្ចដំណើរការអោយមានការប្រែប្រួលផលិតផល ទំនិញឬសេវានោះ ជាពិសេសការប្តូរ លេខចំណាត់ថ្នាក់ផលិតផលទំនិញ ប្រសិនបើមានចំណាត់ថ្នាក់ច្រើន ហើយបើសិនជាឃើញ ថា ផលិតផលនោះអាចចាត់ថ្នាក់មកក្នុងប្រភេទផ្សេងដែលចំណាត់ថ្នាក់នោះ ផលិតផល ទំនិញនឹងអាចយកលក់ជូរស្របច្បាប់បាន ។

មាត្រា ៥៥.-

ការប្តូរទិសដៅផលិតផលទំនិញមានន័យថា :

ក- ការបញ្ជូននូវផលិតផលដែលត្រូវបានឃាត់ទុកបណ្តោះអាសន្ន ឬ រឹបអូស ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា ៥៣និងមាត្រា ៥៦នៃច្បាប់នេះ ទៅសហគ្រាសដែល នឹងអាចប្រើប្រាស់ផលិតផលនោះជាលក្ខណៈផ្ទាល់ឬធ្វើការកែច្នៃអោយបានសមស្របតាម ច្បាប់វិញ ក្រោមបន្ទុកចំណាយរបស់ម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ

ខ- ការបញ្ជូនផលិតផលដែលត្រូវបានបំបែកសហគ្រាសដែលទទួល ខុសត្រូវធ្វើការវេចខ្ចប់ ធ្វើការផលិត ឬនីហ្វឺណកម្មនៃផលិតផលទំនិញទាំងនោះជាបន្ទុក ចំណាយរបស់ម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ៥៦.-

ការរឹបអូសផលិតផលទំនិញ គឺជាការដកហូតយកជាស្ថាពរនូវសិទ្ធិជាម្ចាស់ កម្មសិទ្ធិ ហើយអនុវត្តតែក្នុងករណីដូចតទៅ :

ក- ចំពោះផលិតផលទំនិញដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាពុំសមស្របទៅ នឹងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិសំរាប់អនុវត្តច្បាប់នេះ តាមការពិនិត្យឃើញដោយផ្ទាល់ និងឬបន្ទាប់ ពីការយកគំរូ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៤ដល់ មាត្រា៤០នៃច្បាប់នេះ ។

ខ- ក្នុងករណីដែលអ្នកកាន់កាប់ ឬម្ចាស់ផលិតផលមិនព្រមធ្វើអោយ មានលក្ខណៈសមស្រប ឬប្តូរទិសដៅឬវិធានការទាំងនោះពុំអាចអនុវត្តបានចំពោះផលិត ផលទំនិញនោះ

គ- ចំពោះឧបករណ៍សំរាប់ធ្វើការកែច្នៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ

ឃ- ចំពោះផលិតផលទំនិញដែលក្នុងការប្រើប្រាស់ធម្មតាអាចផ្តល់នូវ គ្រោះថ្នាក់ចំពោះសុខភាពឬសុវត្ថិភាពរបស់អ្នកប្រើ ។

ផលិតផលទំនិញរឹបអូសត្រូវបិទហើយបោះត្រា និងដាក់អោយរក្សាទុកដោយ

អ្នកកាន់កាប់ ឬបើមានការប្រកែកពុំព្រម ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវកំណត់អោយរក្សាទុកនៅ
កន្លែងដែលខ្លួនជ្រើសរើស ។

មាត្រា ៥៧.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យអាចធ្វើ ឬអោយគេធ្វើក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួននូវការ
កំទេច ឬបំប្លែងភាពដើមនៃផលិតផលរឹបអូស ពេលណាដែលផលិតផលនោះពុំអាចប្រើ
ប្រាស់ស្របច្បាប់ និងប្រកបដោយផលប្រយោជន៍សេដ្ឋកិច្ចណាមួយបាន ។

មាត្រា ៥៨.-

បណ្តាវិធានការចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ ដល់មាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ អាចទាក់
ទងតែនឹងផលិតផលទំនិញដែលកាន់កាប់ដោយពុំមានហេតុផលសមស្របនៅទីតាំងមួយនៃ
បណ្តាទីតាំងដែលបានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ឬពេលណាដែលផលិតផល
ទំនិញត្រូវដាក់លក់ បានលក់ហើយ ឬបានចែកចាយដោយឥតគិតថ្លៃ ។

កំណត់ហេតុមួយត្រូវតាក់តែងភ្លាមនៅនឹងកន្លែងដោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ។
កំណត់ហេតុត្រូវរៀបរាប់តាមចំណុចដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះព្រមទាំង
មានសំរង់លំអិតនៃបណ្តាវិធានការដែលត្រូវបានជ្រើសរើសយកមកអនុវត្ត ដោយមានការ
បញ្ជាក់ហេតុផល ។ ច្បាប់ចម្លងមួយច្បាប់នៃកំណត់ហេតុ ត្រូវប្រគល់ជូនដល់ដៃអ្នកកាន់
កាប់ឬម្ចាស់ផលិតផលទំនិញ ។

មាត្រា ៥៩.-

បែបបទដែលទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌនៃផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ពាណិជ្ជកម្ម
សេវាកម្ម ព្រមទាំងការត្រួតពិនិត្យលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងអស់មានជាអាទិ៍ ខាង
ក្រោមនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ :

១- ចំពោះផលិតផល ទំនិញនិងសេវា

- និយមន័យ នាមករណី ធាតុផ្សំ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ប្រភេទនៃ
គុណភាព ឬអនាម័យនិងបរិមាណនៃផលិតផលទំនិញ

- ផ្អាកសញ្ញា ទម្រង់នៃការបង្ហាញ ទម្រង់នៃការលក់និងទម្រង់នៃការវេចខ្ចប់នូវផលិតផលទំនិញ ព្រមទាំងសញ្ញាគុណភាពដែលអាចបិទភ្ជាប់លើផលិតផលទាំងនោះ

- លក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍និងលក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់សំនួនសេចក្តីនៃការយោសនាពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងបំណងចៀសវាងនូវការភ័ន្តច្រឡំ ហើយក្នុងករណីដែលមានការចាំបាច់ លក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើការយោសនាពាណិជ្ជកម្មប្រៀបធៀបរវាងរាល់ផលិតផលទំនិញនិងរវាងរាល់សេវា

- ទំរង់នៃការបង្ហាញនិងអត្ថន័យក្នុងវិក័យប័ត្រ ប័ណ្ណប្រគល់ឯកសារបច្ចេកទេស ឯកសារពាណិជ្ជកម្ម ឬឯកសារនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មផ្សេងទៀត

- លក្ខខណ្ឌនៃការហាមឃាត់លើផលិតផលនិងសេវាទាំងឡាយកាលណាផលិតផល ទំនិញនិងសេវាទាំងនោះបំពេញមិនបាននូវកាតព្វកិច្ចទូទៅខាងសុវត្ថិភាព ដែលកំណត់ក្នុងមាត្រា ៣ នៃច្បាប់នេះ

- បែបបទអនុវត្តនូវការអនុញ្ញាត ឬការប្រកាសជាមុនទាំងឡាយសំរាប់ផលិតកម្ម សំរាប់ពាណិជ្ជកម្មលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ព្រមទាំងបែបបទនៃការរៀបចំអោយមានកិច្ចស្វ័យត្រួតពិនិត្យជាលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ

- បណ្តាបញ្ញត្តិទាក់ទងទៅនឹងឧបករណ៍រង្វាស់រង្វាល់ និងការពិនិត្យបញ្ជាក់នៃឧបករណ៍ទាំងនោះ

- ការប្រុងប្រយ័ត្នដែលត្រូវប្រកាន់យក ការកែច្នៃ ការពិនិត្យបញ្ជាក់ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈដើម្បីអោយផលិតផល ទំនិញនិងសេវា អាចត្រូវគ្នាជាមួយនឹងកិច្ចការពារបរិស្ថាន ។

២- ចំពោះម្ហូបអាហារ

- ការកែច្នៃស្របតាមច្បាប់ដែលធ្វើនៅលើម្ហូបអាហារ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃភាពសុទ្ធ ដែលម្ហូបអាហារត្រូវធ្វើតាមគ្រឿងផ្សំមចូលក្នុងការផលិតម្ហូបអាហារសម្ភារៈដែលអាចត្រូវដាក់ជាប់ផ្ទាល់ជាមួយនឹងម្ហូបអាហារនិងផលិតផលប្រើប្រាស់ សំរាប់លាងសំអាតសម្ភារៈ

- ចរិតលក្ខណៈខាងអនាម័យ ខាងសុខភាព ឬខាងទ្រង់ទ្រាយ រាងកាយ បទដ្ឋានផ្នែកអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ដែលម្ហូបអាហារត្រូវធ្វើតាមវិធានអនាម័យ ត្រូវ អនុវត្តទៅលើការដឹកជញ្ជូន និងទៅលើគ្រឹះស្ថានជាទីកន្លែងដែលគេផលិត ធ្វើសហគ្រាសករណី ឬធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងទៅលើនិយោជិកបំរើការងារនៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន វិញ្ញាបនប័ត្រ ផ្ទះ សញ្ញា ឬត្រាសំគាល់ផ្នែកអនាម័យពាក់ព័ន្ធនឹងម្ហូបអាហារ

- សភាពនៃសុខភាពរបស់អ្នកកាន់លាយផ្សំម្ហូបអាហារ ប្រសិនបើ មានការចាំបាច់ ។

៣ - ចំពោះវិធីត្រួតពិនិត្យ

- លក្ខខណ្ឌអនុវត្តនៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងមាត្រា ៩ ដល់ មាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ព្រមទាំងវិធីយកគំរូនិងវិធីធ្វើការវិភាគសំរាប់បង្ហាញនូវធាតុផ្សំលើ ផលិតផលទំនិញ នូវចរិតលក្ខណៈអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ អនាម័យ ឬសុខភាព និងសំរាប់ សំគាល់ការក្លែងបន្លំផលិតផលទំនិញ ឬសំរាប់បង្ហាញនូវសម្បទា ចំពោះការប្រើប្រាស់នៃ ផលិតផលទំនិញ

- បើមានការចាំបាច់បែបបទអនុវត្ត បណ្តាវិធានការព្រឹត្តិភោគ ដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់មាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់នេះ

- សៀវភៅ បញ្ជី និងឯកសារទាំងឡាយដែលការកាន់កាប់ ឬ ការតាក់តែងដោយបុគ្គល ដែលចូលរួមធ្វើសកម្មភាពក្នុងផលិតកម្ម សហគ្រាសករណី ឬពា- ណិជ្ជកម្មលើផលិតផល ទំនិញនិងសេវាអាចត្រូវកំណត់ជាកំហិត ។

មាត្រា ៦០.-

បទដ្ឋានជាតិ បទដ្ឋានអន្តរជាតិ ក្បួនខ្នាតនៃការប្រើប្រាស់ និងសេចក្តីណែនាំ ប្រតិបត្តិក្នុងការផលិតដែលមានការទាក់ទងដល់ផលិតផល ទំនិញនិងសេវា ត្រូវកំណត់ ដោយអនុក្រឹត្យនិងបទដ្ឋាននានា ។

ជំពូកទី ៧

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦១.-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៤ វាក្យខ័ណ្ឌទី ២ និងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ នៃច្បាប់នេះត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០ (ប្រាំសែន)រៀល ដល់ ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ។

មាត្រា ៦២.-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ១៩ ឬមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦(ប្រាំមួយ)ថ្ងៃ ដល់ ១(មួយ)ខែ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០(មួយលាន)រៀល ដល់ ៥.០០០.០០០(ប្រាំលាន)រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៣.-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១(មួយ)ខែ ដល់ ១(មួយ)ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០(ប្រាំលាន)រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០(ដប់លាន)រៀល ឬទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៦៤.-

ក្នុងករណីមិនរាងចាលចំពោះបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬ មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេឡើង ទាំងការផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ទាំងការផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារដោយពុំទាន់គិតបញ្ចូលនូវទោសព្រហ្មទណ្ឌធ្ងន់ធ្ងរ ចំពោះបច្ច័យនៃបទល្មើសដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពសុវត្ថិភាព ឬដល់អាយុជីវិតរបស់អ្នកប្រើ ។

មាត្រា ៦៥.-

ផលិតផលទំនិញនិងសម្ភារៈទាំងអស់ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការបង្កឱ្យមានបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ការរឹបអូសជាសមត្ថកិច្ចតុលាការ ។

ការខូចខាតផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលមកពីបទល្មើសនឹងមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ១៩ មាត្រា ២០ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ជនល្មើសត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងនីតិវិធីប្បវេណីទៀតផង ។

មាត្រា ៦៦.-

ទោសប្បញ្ញត្តិដែលចែងក្នុងមាត្រា ៦៣ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តទៅលើបុគ្គលណាដែលបាន :

ក-ធ្វើអោយភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ពុំអាចបំពេញភារកិច្ចបានទោះបីក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយ

ខ-ប្រកែកពុំព្រមបង្ហាញឬបិទបាំងឯកសារគណនេយ្យបច្ចេកទេស ឬពាណិជ្ជកម្មដែលខ្លួនមានដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ ១ មាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ

គ-ប្រកែកពុំព្រមបង្ហាញអត្ថបទផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬព័ត៌មានសំរាប់បញ្ជាក់ហេតុផលនៃការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម

ឃ-មានចេតនាផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិតឬដោយពង្វាងការពិត ឬដោយធ្វើអោយមានការភ័ន្តច្រឡំ ទោះតាមវិធីណាក៏ដោយដើម្បីជាកិច្ចឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ភ្នាក់ងារដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ

ង-ចាត់ចែងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនូវទំនិញដែលត្រូវបានភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬរឹបអូស

ច-មិនផ្តល់ទំនិញដែលជាគោលដៅនៃការឃាត់ទុកជាបណ្តោះអាសន្ន ឬនៃការរឹបអូសដល់ភ្នាក់ងារមានសមត្ថកិច្ចក៏ដូចជាមិនបានចាត់ចែងទំនិញឱ្យបានសម្រេចតាមទិសដៅកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬក៏មិនបានកែប្រែឱ្យបានសមស្របតាមការ

កំណត់នៃច្បាប់នូវទំនិញដែលមានលក្ខណៈពុំសមស្រប ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ ដល់ មាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៧.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះត្រូវទទួលខុស ត្រូវចំពោះនីតិវដ្តបាល ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការធ្វេសប្រហែសហើយបណ្តាល ឱ្យមានការថ្លោះថ្លោយ និងបច្ច័យផ្សេងៗដែលផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ក៏ដូចជាផ្ទុយ នឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃលិខិតបទដ្ឋាននានាក្រោមច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៨.-

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដែលត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះភ្នាក់ងារឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច ដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះរួមមាន :

- ក-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតដំបូងគឺការព្រមាន ឬការស្តីបន្ទោសពីប្រធាន ស្ថាប័ន
- ខ-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតមធ្យមគឺការបញ្ឈប់ផ្តល់ប្រាក់បៀវត្សនិងអត្ថ- ប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ក្នុងរយៈពេលចាប់ពី ៦ (ប្រាំមួយ) ខែឡើងទៅ
- គ-ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតធ្ងន់គឺការដកហូតតួនាទី ឬពីមុខតំណែង ឬ ការបញ្ឈប់ពីការងារតែម្តង ។

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលដែលមានចែងខាងលើនេះ នៅពុំទាន់គិតដល់អំពើល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា ៦៩.-

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលយុបយិត ឬប្រព្រឹត្តរំលោភលើ ភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តមាត្រា ១៤ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងរដ្ឋបាលនិងត្រូវពិន័យជា ប្រាក់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦១ នៃច្បាប់នេះ ។

ភ្នាក់ងារត្រួតពិនិត្យ ឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលបានឃុបឃិត ឬប្រព្រឹត្តិវិលោក
លើភារកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តមាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ១៩ ឬមាត្រា ២០ នៃច្បាប់
នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតធ្ងន់ ព្រមទាំងទោសទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា
៦២ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧០.-

ភ្នាក់ងារឬមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលបានឃុបឃិត ឬប្រព្រឹត្តិវិលោកលើភារកិច្ច
របស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តមាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ ឬមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ
ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាលកំរិតធ្ងន់ ព្រមទាំងទោសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៣
នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧១.-

ត្រូវបានដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ចំពោះ
ផលិតកម្មនិងពាណិជ្ជកម្មដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ ដែលពុំបានគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំង
ឡាយនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧២.-

អ្នកឯកទេសទាំងក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមន្ទីរពិសោធន៍រដ្ឋ ទាំងឯកជនដែលទទួល
យកការវិភាគផលិតផលទំនិញគំរូដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ ដល់មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់
នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់នូវព្រឹត្តិប័ត្រវិភាគរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ។

អ្នកឯកទេសវិភាគណាដែលបានឃុបឃិត ឬប្រព្រឹត្តិវិលោកលើភារកិច្ចរបស់
ខ្លួនក្នុងការអនុវត្ត ត្រូវទទួលទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦១ មាត្រា ៦២ មាត្រា ៦៣
និងមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់នេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត ។

ជំពូកទី ៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៣._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុកនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧៤._

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២១ ខែ ៧ ឆ្នាំ ២០០០

ព្រះហស្តលេខា
នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូន សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មស្តីទី
ហត្ថលេខា

សុភ ឆីវ៉ាន់ណា

លេខ : ១២៦ ចល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ ៩ ឆ្នាំ ២០០០

អគ្គលេខាធិការរង្វាស់វិទ្យាសាស្ត្រ

